

طراحی نظام پرداخت کارکنان دولت

دکتر سید محمد اعرابی^۱

چکیده مقاله

نظام پرداخت (حقوق و مزايا) يکی از عوامل مؤثر در افزایش کارایی و اثربخشی؛ خلاقیت و نوآوری و کیفیت زندگی منابع انسانی می باشد. در این مقاله در مرحله اول روش طراحی نظام پرداخت در شش مرحله تبیین می گردد.

در مرحله دوم حاصل مطالعات نظری در دو بخش ویژگی های مفهومی (در سه مدل) و ویژگی های روشی (در چهار روش) جمع بندی می شود.

مرحله سوم به گردآوری و تجزیه و تحلیل اطلاعات مورد نیاز برای طراحی نظام پرداخت اختصاص دارد و یافته های حاصل از مطالعات نظام های موجود حقوق و دستمزد (نظام هماهنگ پرداخت، نظام کارگری، نظام های خاص) شامل مطالعات ارزشی، مطالعات قانونی، اقتصادی، تطبیقی و میدانی ارائه می شود.

در مرحله چهارم اصول و مبانی حاکم بر نظام حقوق و مزايا، ساختار نظام پرداخت، عوامل جبران خدمت و ارزش گذاری عوامل جبران خدمت تحت عنوان نظام پرداخت تبیین می شود.

در مرحله پنجم ضریب ریالی حقوق و بار مالی دولت محاسبه می شود و مرحله ششم نیز به پیاده سازی نظام طراحی شده اختصاص دارد.

واژه‌های کلیدی^۱

طراحی سیستم^۲ - نظام پرداخت^۳ - کارکنان دولت^۴ - بار مالی.

کلیات

قانون «نظام هماهنگ پرداخت» در پی دو قانون قبل از خود، «قانون استخدام ۱۳۰۱ هجری شمسی، ۱۹۳۳ میلادی» و «قانون استخدام کشوری مصوب ۱۳۴۵ هجری شمسی - ۱۹۶۶ میلادی»، در سال ۱۳۷۰ شمسی (۱۹۹۱ میلادی) به تصویب مجلس شورای اسلامی رسید و به اجرا درآمد.

«قانون نظام هماهنگ پرداخت» در شرایطی طراحی و به اجرا درآمد که جنگ تحملی پایان یافته، دوران سازندگی آغاز شده بود. طی سال‌های پس از پیروزی انقلاب اسلامی هیچگونه افزایشی در حقوق و مزایای کارکنان دولت رخ نداده بود؛ به همین دلیل ضرورت طراحی نظام جدیدی احساس شد تا ضمن برطرف کردن مشکلات و تنگناهای نظام قبل از خود - هماهنگ با ارزش‌های پایدار و کارکرده مكتب و نظام - بتواند قدرت خرید کارکنان دولت را که تقریباً به یک سوم تقلیل یافته بود (نرخ تورم از سال پایه $1358 = 100$ ، به حدود ۷۶۰ در سال اجرای قانون - ۱۳۷۰ رسیده بود) جبران نماید.

نظام مذکور که کم و بیش آرایه و پیرایه همان «قانون استخدام کشوری - ۱۳۴۵» بود، در گذر از زمان با سه مشکل عمده روپرورد؛ این سه مسئله ناشی از مشکلات ذاتی نظام استخدام کشوری، تنگناهای دولت در تأمین منابع مالی لازم برای پاسخگویی به انتظارات کارکنان جهت افزایش قدرت خریدشان (هم سطح با میزان تورم اعلام شده)، و فشارهای محیطی ناشی از مصوبات هیأت دولت و بضعاً مجلس شورای اسلامی - که این آخرین با ضریب

1- System Design

2- Wage System

3- Public Servants

شتاب بیشتری بر مشکلات ذاتی نظام استخدام کشوری افزود و ... موجب شد تا نظام مذکور از دو جنبه ساختار و اجرا دچار مشکلات و تنگناهای پرشمار شود به طوری که حتی اصلاح و روزآمد کردن آن نیز ممکن نشد.

از سوی دیگر درک عمیق مدیران، کارشناسان، اساتید و کارکنان دستگاههای ستادی و اجرایی از شرایط متحول کشور و ضریب تغییر در فرایندهای مدیریتی و عملیاتی، همچنین موقعیت و نقش ستادی دولت در امور اجرایی و راهبری توسعه؛ حساسیت‌های تصمیم‌گیری برای گزینش یک نظام کارآمد و واقع‌گرای پرداخت را افزایش داده است.

مرحله اول: روش‌شناسی طراحی نظام

روش‌شناسی طراحی نظام پرداخت در نمودار شماره ۱ نمایش داده شده است.

مرحله دوم: مطالعات نظری

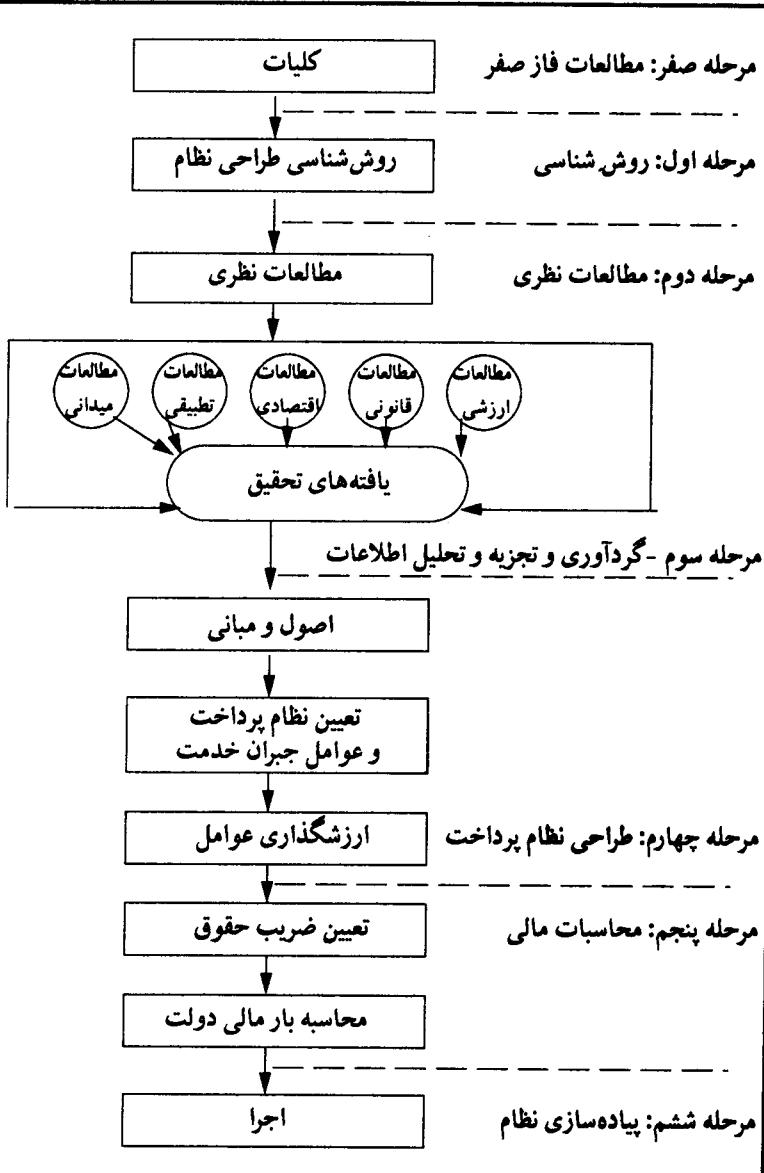
در این بخش به ویژگی‌های مفهومی (نظری) و ویژگی‌های روشی پرداخته شده است.

الف - ویژگی‌های مفهومی

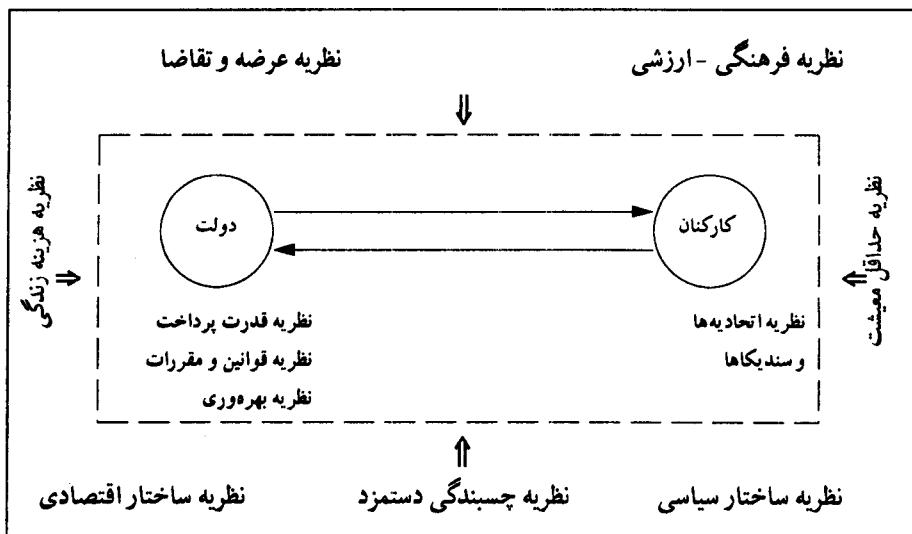
ویژگی‌های مفهومی در قالب سه مدل دیده شده است، این سه مدل در واقع در یک پیوستار، از غیر منعطف تا منعطف را شامل می‌شود.

نمودار شماره ۱ از بازتاب نظریه‌ها و خاستگاه آنها و ارتباط دولت و کارکنان در حوزه‌هایی که این نظریه‌ها بازتاب می‌یابند - در شرایط ساختار مت مرکز - گفتگو می‌کند. باید توجه داشت که در این حالت یک کارفرما وجود دارد که تمامی مراحل سیاست‌گذاری، برنامه‌ریزی، طراحی روش‌های پرداخت، اجرا و ارزشیابی را به صورت مرکز و مرکزی انجام می‌دهد. بنابر این کل کارکنان دولت با یک مرکزیت و یک کارفرما روبرو هستند.

نمودار شماره ۲ خاستگاه و محل بروز نظریات، ارتباط آنها با عناصر محاطی و نظام حقوق و دستمزد و چگونگی تأثیرات متقابل، محیط و محاط را بر یکدیگر - در شرایط

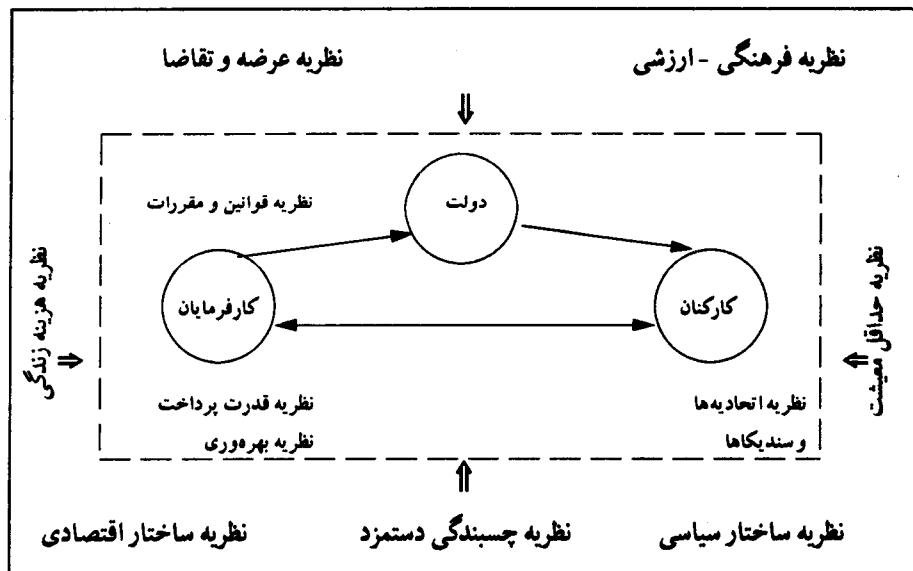

بررسی می‌شوند که دولت، نظام پرداخت (حقوق و دستمزد) را به تبع خصوصی سازی یا در پیش‌گرفتن سیاست عدم تمرکز ساختاری، از حالت متتمرکز خارج کرده و خود را سیاستگذار و هادی و ناظر معرفی می‌کند و با ارائه و ابلاغ چارچوب کلی نظام به مؤسسات تابعه و پیوسته (که کارفرمایان این مدل خواهند بود) دست آنها را برای طراحی روش‌های عملیاتی حقوق و دستمزد، میزان حقوق و ضرایط آن با توجه به شرایط و انواع مشاغل و فعالیت‌های همان دستگاه باز می‌گذارد. به این ترتیب کارکنان دولت ضمن اینکه از چتر حمایتی و نظارتی دولت بهره‌مند می‌شوند، از عدالتی که به دلیل انعطاف نظام نصیب آنها می‌شود نیز سود خواهند برداشت.

نحوه دار شماره ۲ - نظریه ها در ساستهای تعریف اداری و ساختاری

نمودار شماره ۳، با در نظر داشتن یافته‌های دو نمودار پیشین، بررسی بازتاب نظریه‌ها در دو بخش ثابت و متغیر حقوق و دستمزد را بر عهده دارد.

نمودار شماره ۳ - نظریه‌ها در سیاست و ساختار عدم نمودار

	حالت مرکز	حالت غیرمرکز
نظریه‌های هزینه زندگی، بهره‌وری عرضه و تقاضا و قدرت پرداخت	نظریه بهره‌وری	نظریه‌های هزینه زندگی، بهره‌وری عرضه و تقاضا و قدرت پرداخت
بخش ثابت حقوق و دستمزد	نظریه‌های فرهنگی - ارزشی، هزینه زندگی، عرضه و تقاضا قدرت پرداخت، قوانین و مقررات	نظریه‌های فرهنگی - ارزشی و قوانین و مقررات

نمودار شماره ۴ - نظریه‌ها در حالات مرکز و غیر مرکز برای بخش‌های ثابت و متغیر حقوق و دستمزد

در شرایط متمرکز (بخش الف نمودار) طبعاً چارچوب کلی و دستورالعمل های تفصیلی هر دو بخش ثابت و متغیر حقوق و دستمزد کارکنان دولت، توسط دستگاه مرکزی دولتی (هیأت وزیران، سازمان مدیریت و برنامه ریزی، شورای حقوق و دستمزد و ...) تعیین می شود. دستگاه مرکزی بر اساس قدرت پرداخت، شاخص هزینه زندگی، قوانین و مقررات کلی کشور و برنامه های توسعه، اصول ورزشی - و شاید عرضه و تقاضای نیروی کار - به تعیین ضرایب حقوقی و تجدید نظر در ساختار بخش ثابت حقوق و دستمزد (الف - ۱) می پردازد (مثل نظام هماهنگ) و بر اساس موقعیت ها و شرایط کار و احتمالاً کارآیی (عملکرد) کارکنان که از طریق نظام ارزشیابی بدست می آید؛ بخش متغیر حقوق (الف - ۲) را نیز سامان می دهد.

در حالت عدم تمرکز ساختاری (بخش ب مدل)، دستگاه مرکزی می تواند با توجه به اصول و ارزش ها و قوانین و برنامه های کلی کشور، نظام منعطف و عادلانه حقوق و دستمزد را برای بخش ثابت تدوین کند و مقررات و دستورالعمل های کلی آن را به مؤسسات وابسته و تابعه «نیمه مستقل یا خودمنختار» اعلام و ابلاغ نماید.

هر یک از دستگاه های تابعه بر اساس چارچوب داده شده مختار خواهند بود تا بر اساس شاخص های هزینه زندگی، عملکرد و بهره وری کارکنان، میزان عرضه و تقاضای نیروی کار در حوزه فعالیتی خود و سرانجام قدرت پرداخت م مؤسسه، نظام مستقلی را برای پرداخت بخش متغیر حقوق و دستمزد طراحی و اجرا کند. بسی شک یکی از مهمترین عناصر موفقیت دستگاه های مستقل از دولت، توانایی رقابت است و درک این نتیجه آسان است که اغلب نظریه های اقتصادی مربوط به حقوق و دستمزد، متعلق به محیط رقابتی هستند.

ب - ویژگی های روشنی

نظام های متداول ارزشیابی مشاغل (نظام های پرداخت) در نگاه کلی، چهار گونه اند. این چهار گونه عبارتند از: نظام طبقه بندی، رتبه بندی، مقایسه عوامل و امتیازی؛ سایر روش ها مثل روش منحنی رشد و روش «هی»، به علت کاربرد محدود در کشور، مورد مقایسه قرار نگ فته اند.

نظام طبقه‌بندی (درجه‌بندی)

طبقات هم سطح در یک گروه شغلی را مشخص می‌سازد و اساس آن بر مطالعه شرح مشاغل و شغل استوار است. روش کلی آن عبارت است از:

- بررسی جامع کلیه مشاغل سازمان به منظور تعیین و تشخیص گروه‌های شغلی هم سنت.
- تهیه شرح طبقه یا گروه برای هر یک از گروه‌های شغلی به صورت سازمان شمول و به صورتی که انواع مشاغلی که مشخصات آن با شرح طبقه منطبق است در گروه مربوطه قرار گیرند.
- مشاغل هر گروه بر اساس اهمیت (نسبت به شغل استاندارد) درجه‌بندی می‌شوند و نمونه‌های شغلی آن تعیین می‌شود.

نظام رتبه‌بندی (رده‌بندی)

در این روش، مشاغل گستره مشاغل از طریق دستیابی به یک عامل یا متغیر کلی، نسبت به یکدیگر مورد مقایسه قرار می‌گیرند. ابتدا اطلاعات به دست آمده از شرح شغل‌ها در فرم‌های خاصی پیاده‌سازی می‌شوند تا اساس رتبه‌بندی مشاغل قرار گیرند - محور اصلی در این مقایسه، شغل است.

در مرحله بعد، مشاغل در دسته‌های مختلف گروه‌بندی می‌شوند و تلاش می‌شود تا هماهنگی بین مشاغل در یک گروه یا دسته محفوظ بماند. مرحله بعدی به انتخاب معیار مقایسه و رتبه‌بندی مشاغل و رده‌بندی آنان بر پایه همین معیار می‌پردازد.

در مرحله نهایی، کارشناسان ارزشیاب، مشاغل هر رده را به ترتیب اهمیت یا پیچیدگی و شکل انجام آن رده‌بندی می‌کنند - در واقع دو سر یک طیف را با حقوق پرداختی به آنان تعیین می‌کنند و سایر مشاغل آن گروه یا دسته را در میانه طیف توزیع می‌کنند.

نظام مقایسه عوامل

د، ا، ب، و، ع، ا، ا، کلید، د، مقایسه مشاغل، د، نظر گ فته، د، شونده مشاغل، د، حسب

پنج مرحله اصلی در این روش وجود دارد. در نخستین مرحله، چند شغل کلیدی (نمونه) که بتوان ویژگی های آن را به سایر مشاغل تعمیم داد انتخاب می شوند. در مرحله بعد، دسته ای عوامل کلیدی مؤثر در شغل شناسایی می شوند و هر یک از مشاغل نمونه (کلیدی) بر اساس عوامل تعیین شده (مثل مهارت، تلاش فکری، تلاش جسمی، شرایط محیط کار ...) در یک جدول درجه بندی می شوند. در مرحله سوم، جدول سهمیه ریالی هر یک از عوامل کلیدی در سیستم جاری پرداخت، معین و درجه بندی می گردد و معلوم می شود که هر شغل چه سهمی از عوامل را به صورت ریالی به خود اختصاص خواهد داد.

سپس در مرحله چهارم، جداول درجه بندی اهمیت عوامل کلیدی و جداول سهمیه ریالی اختصاصی به هر شغل با یکدیگر مقایسه شده و تناقض ها بر طرف می شوند تا تعادل لازم بین مشاغل و دریافتی آنان برقرار شود. در نهایت، جدول اصلی که از طریق آن، جایگاه و سهمیه سایر مشاغل سازمان نسبت به شغل کلیدی به صورت نرخ دستمزد ساعتی در آن معلوم شده است، مورد عمل قرار می گیرد.

نظام امتیازی

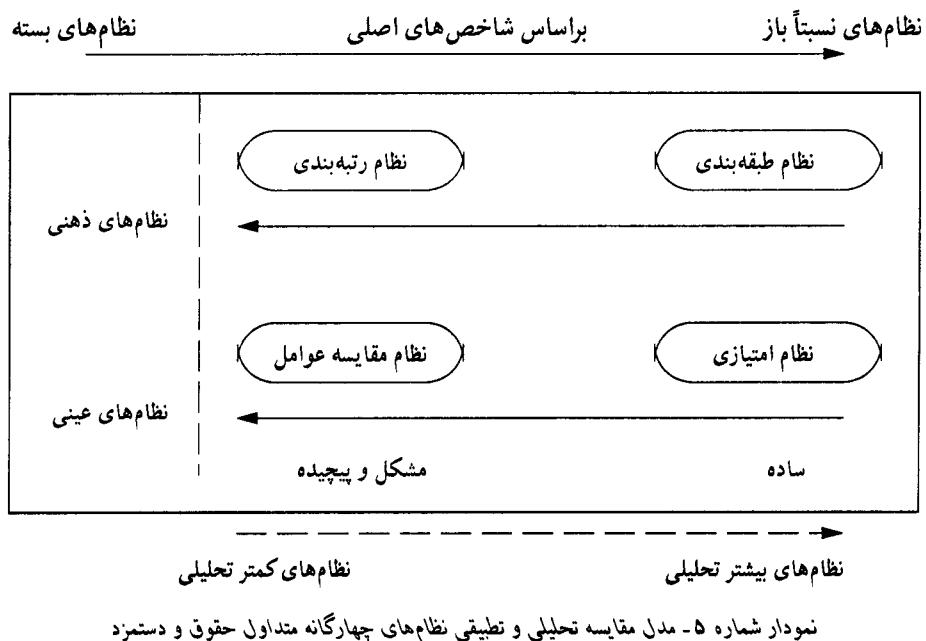
روش یا روش های امتیازی را می توان حسب کاربرد به دو دسته تقسیم کرد:

- روش های مناسب برای بخش عمومی
- روش های مناسب برای مشاغل مدیریت و کارشناسی تخصصی از جمله:
- روش کاستلیون که هفت عامل: تصمیم گیری، فشارهای فکری، مسؤولیت مالی، مهارت مدیریتی، تمرکز حواس، بروز اشتباه و خطأ و تجربه را در مشاغل مورد ارزشیابی قرار می دهد.

■ روش جدول راهنمای سه عامل دانش مدیریت و پیچیدگی کار، حل مشکل و مسؤولیت مالی را در مشاغل می سنجد. طریقه عمل در این روش از این قرار است که نخست، انواع مشاغلی که در سازمان وجود دارند شناسایی می شوند و سپس از هر گروه، یک شغل به عنده اند نماینده، انتخاب م شود.

ارزش نسبی یک شغل را تعیین می‌کنند. آنگاه زیر مجموعه‌های هر یک از عوامل، شناسایی و انتخاب می‌شوند که این کار به تعریف دقیق تر شغل و در نتیجه به ارزشیابی مجدد صحیح تر آن کمک می‌کند، سپس در مرحله بعدی که مرحله ضریب‌گذاری یا امتیاز بندی عوامل است، برای هر یک از عوامل کلیدی و زیر مجموعه‌های آن یک امتیاز که معرف ارزش نسبی آن است تعیین می‌شود.

در مرحله نهایی، امتیاز مربوط به هر شغل از طریق مطالعه شرح شغل و ویژگی‌های آن، انتخاب مناسب‌ترین توصیف برای هر یک از زیر مجموعه‌ها و جمع زدن امتیازات مربوط و تخصیص آن به شغل مورد نظر انجام می‌شود. به دنبال، نمودار شماره‌های ۵ و ۶ منعکس است که مقایسه تحلیلی و تطبیقی نظام‌های چهارگانه متداول حقوق و دستمزد و همچنین ارزش‌گذاری و ویژگی‌های هر یک را نمایش می‌دهد.

امتیازی	مقایسه عوامل	رتبه‌بندی	طبقه‌بندی	نظام	ویژگی‌ها
کم	کم	زیاد	متوسط	سهولت در طراحی	
زیاد	زیاد	کم	کم	زمان بری	
زیاد	زیاد	کم	کم	هزینه‌بری	
زیاد	متوسط	کم	کم	انعطاف پذیری	
کم	متوسط	زیاد	زیاد	نظری بودن	
زیاد	زیاد	کم	متوسط	درجه انطباق با سازمان‌های بزرگ	
زیاد	کم	کم	متوسط	درجه باز بودن	
زیاد	متوسط	زیاد	زیاد	سهولت در ارزشیابی، اجرا و تطبیق	
زیاد	زیاد	کم	کم	درجه تحلیلی بودن	
زیاد	متوسط	کم	متوسط	درجه عینیت	
زیاد	متوسط	کم	کم	میزان دقت	

نمودار شماره ۶ - مقایسه و ارزش‌گذاری ویژگی‌های سیستم‌های ارزشیابی

مرحله سوم - گردآوری و تجزیه و تحلیل اطلاعات

در این مرحله از طراحی، اطلاعات مربوط به پنج زمینه مورد بررسی و تجزیه و تحلیل قرار گرفته و در جمع‌بندی نهایی، برای هر یک از زمینه‌های مطالعاتی، یافته‌هایی بر شمرده شده است. پنج زمینه مطالعاتی و یافته‌های حاصل از آنها از این قرارند:

الف - مطالعات ارزشی

از مجموعه گزاره‌ها، دستورات و توصیه‌های ارزشی مستقیم و غیر مستقیم، اصول و سیاست‌هایی که می‌باید در طراحی «نظام حقوق و دستمزد در جمهوری اسلامی ایران» مبنای مورد توجه قرار می‌گیرد بشرح ذیل استحصال می‌گردد.

- ۱- اصول و سیاست‌های عام؛ شامل تأمین عدالت اجتماعی، فقرزدایی، مراعات مصالح عمومی، وفای به مفاد قرارداد میان دولت و کارمندان، حفظ کرامت، عزت و شرافت کارکنان و رواج احسان.
- ۲- اصول و سیاست‌های خاص؛ شامل تناسب میزان حقوق و مزايا با خدمات عرضه شده (توازن)، آگاهی طرفین نسبت به مفاد قرارداد، تأمین رضايتمندی متقابل کارکنان و دولت.
- ۳- عوامل تعیین حقوق و مزايا؛ شامل توجه به عملکرد شاغل، میزان حساسیت و سختی مشاغل و توجه به ویژگی‌های مشاغل نظری علم، تجربه و امانت داری.
- ۴- عوامل پرداخت حقوق و مزايا؛ شامل تسريع در پرداخت و تكرييم در پرداخت می‌باشد.

ب - مطالعات قانونی

مستندات قانونی مورد بررسی و مطالعه به منظور طراحی نظام حقوق و دستمزد جایگزین برای کارکنان دولت مشتمل بر «قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران» و شامل بندهای ۹، ۱۰ و ۱۲ از اصل سوم؛ اصل ۲۸ و ۲۹ از فصل سوم موضوع حقوق ملت و اصل ۴۳ از فصل چهارم (موضوع اقتصاد و امور مالی) و برنامه‌های سه گانه «توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی» کشور بوده است.

یافته‌ها و شاخص‌های احصاء شده از مطالعات قانونی به شرح زیر است:

تحقیق عدالت اجتماعی، کاهش فاصله میان درآمدهای طبقات، حفظ قدرت خرید طبقات کم‌درآمد، ایجاد تعادل بین حقوق و مزايا کارکنان دولت با توجه به تورم به منظور جلوگیری از کاهش قدرت خرید آنان، تأمین کرامت و معیشت کارکنان، حفظ سطح حقوق و دستمزد پرسنل اداری متناسب با شرایط اقتصادی و کیفیت ارائه خدمات، ایجاد ارتباط منطقی میان دستمزدهای واقعی و بهره‌وری، مبارزه با فساد اداری، رفع تبعیض، سنجش نیاز به مشاغل،

حذف تشکیلات غیر ضرور، جلوگیری از فربه شدن دولت (کارفرمای بزرگ)، تمرکز زدایی، کاهش تصدی‌گری دولت، محدودیت ساعت کار، افزایش مهارت و استخار، ارتقاء سطح بهره‌وری، ایجاد رفاه، فقرزدایی، رفع محرومیت در زمینه کار، تغذیه، مسکن و بهداشت، تعمیم بیمه، ایجاد تعاونی، بازنیستگی، بیکاری، پیری و از کارافتادگی، حوادث و سوانح، خدمات بهداشتی و درمانی، ایجاد امکانات عادلانه مالی.

ج - مطالعات اقتصادی

در این مطالعات ابتدا تورم به عنوان عامل مهمی که از یک سوبر قدرت خرید خانوارها اثر می‌گذارد و از سوی دیگر می‌باید در تعیین حقوق و مزایای کارکنان لحاظ گردد، مورد بررسی قرار گرفت و چشم‌اندازی از آینده آن مطرح شده است، سپس به بررسی روند هزینه‌های اساسی کارکنان دولت پرداخته شده است. در ادامه، روند استخدامی و وضعیت اشتغال کارمندان دولت مورد مطالعه قرار گرفته، اثر متغیرهای مختلف اقتصادی بر اشتغال کارکنان حتی الامکان - تحلیل شده، سپس بررسی و تحلیلی درباره بهره‌وری کارکنان دولت و نقش آن در ارزش افزوده اقتصاد ملی ارائه شده است.

شاخص‌ها و یافته‌های بدست آمده از مطالعات اقتصادی نمایشگر اصولی هستند از جمله: ارتقای بهره‌وری فرد، سازمان و کل جامعه (ملی)؛ رعایت تناسب میان استخدام نیروی انسانی شاغل در بخش عمومی با افزایش مسوولیت‌های این بخش (دولت)؛ قطع ارتباط میان منابع مالی مورد نیاز برای پرداخت حقوق کارکنان دولت با آن بخش از منابع مالی که ثبات چندانی ندارند (مانند اتکا به درآمدهای حاصل از فروش نفت)؛ رعایت اصل عدالت در پرداخت؛ تأثیر کم‌رنگ افزایش حقوق کارکنان دولت بر تورم (حتی با استقرار از بانک مرکزی؛ چاپ اسکناس)؛ جداسازی پرداخت‌های ترمیمی از نظام پرداخت که دولت در لباس حافظ منابع ملی در اختیار همه اشار جامعه، از جمله کارکنان خود، قرار می‌دهد؛ ایجاد زمینه‌های رفاه؛ تمرکز زدایی؛ نظارت و کنترل از سوی دولت.

د - مطالعات تطبیقی

نظام‌های پرداخت در ۳۲ کشور عضو «سازمان همکاری‌های اقتصادی و توسعه – OECD» مورد بررسی قرار گرفت. مؤلفه‌ها و شاخص‌های احصاء شده از این مطالعات عبارتند از: توجه به ویژگی‌های شاغل در میزان پرداخت، تأمین حداقل معیشت / سطح زندگی، حفظ قدرت خرید کارکنان با توجه به میزان تورم سالانه، تقسیم حقوق به مستمر و غیر مستمر، تأثیر بهره‌وری و کارآبی شاغل در میزان پرداخت غیر مستمر، تأثیر ارزیابی عملکرد فرد گروه و سازمان در میزان پرداخت غیر مستمر، قرار دادن پرداخت‌های ترمیمی (تأمین اجتماعی) خارج از نظام پرداخت، اتخاذ سیاست‌های برابری فرصت اشتغال، افزایش حقوق سالانه (فارغ از میزان تورم و حفظ قدرت خرید) کارکنان، توجه به ارشدیت و تجربه، توجه به میزان مسؤولیت و اختیارات، شایسته سالاری در انتخاب کارکنان، مسوولان و مدیران، جذب و نگاهداشت نیروی انسانی متخصص، انعطاف‌پذیر بودن نظام پرداخت در درون، انعطاف‌پذیر بودن نظام پرداخت با محیط بیرون، تمرکز زدایی، نظارت و کنترل از سوی دولت

ه - مطالعات میدانی

دیدگاه‌های ۲۵۶ نفر از کارشناسان امور اداری وزارت‌خانه‌ها و سازمانی دولتی در جدول‌های شماره ۱ تا ۹ جمع‌بندی شده است. حاصل مطالعات میدانی انجام شده میان اساتید، متخصصین و کارشناسان و خبرگان مسائل اداری و استخدامی در سی وزارت‌خانه و سازمان دولتی، کم و بیش شاخص‌های دیگر زمینه‌ها را به اثبات رسانده است، اهم یافته‌های مذکور عبارتند از:

- توجه ویژه به توانایی‌ها و مهارت‌های شاغل (انتخاب روش امتیازی فرد و شغل در نظام پرداخت)، ایجاد انگیزش برای ارتقای مهارت‌ها، توجه به جذب و نگاهداری نیروی انسانی، ارتقای سطح بهره‌وری، توجه به کوشش و تلاش شاغل، توجه به مدرک تحصیلی شاغل، توجه به تجربه مفید شاغل، توجه به آموزش‌های تخصصی شاغل، توجه به پیچیدگی کار

عمل شاغل، توجه به تحقیقات و تأثیفات، توجه به شرایط محیط کار، انتخاب نظام نیمه متمنکز در اجرای نظام پرداخت، نظارت و کنترل از سوی دولت

مرحله چهارم - طراحی نظام پرداخت

این مرحله شامل اصول و مبانی حاکم بر نظام حقوق و مزايا، نظام پرداخت (عوامل جبران خدمت) و ارزشگذاری به عوامل جبران خدمت می‌گردد.

اصول و مبانی حاکم بر نظام حقوق و مزايا
 یافته‌های حاصل از مراحل دوم و سوم را می‌توان حداقل به صورت‌های چهارگانه زیر جمع‌بندی نمود:

الف - شاخص‌ها و مؤلفه‌های طراحی نظام: این شاخص‌ها که از یافته‌های تحقیق احصاء شده‌اند عبارتند از:

رعایت عدالت در پرداخت، توجه به ویژگی‌های شاغل، انتخاب نظام امتیاز فرد و شغل، تقسیم پرداخت به دو بخش مستمر و غیر مستمر، انعطاف پذیری نظام پرداخت در درون (ذاتی)، جداسازی پرداخت‌های ترمیمی از نظام پرداخت، ارتقای سطح بهره‌وری با قراردادن آن در پرداخت‌های غیر مستمر، ایجاد نظام ارزیابی عملکرد و قراردادن آن در پرداخت‌های شاغل، توجه به میزان اختیار و مسؤولیت‌های شاغل، توجه به کوشش‌ها و تلاش‌های شاغل، توجه به شرایط محیط کار.

ب - شاخص‌ها و مؤلفه‌های اجرا: در این بخش به شاخص‌ها و مؤلفه‌هایی اشاره می‌شود که به اجرای بهینه نظام پرداخت باز می‌گردد، گرچه ممکن است بتوان آنها را در دسته اول نیز قرارداد. این مؤلفه‌ها عبارتند از:

سهولت در اجرا، اجرای نیمه متمنکز، انعطاف پذیر بودن نظام با شرایط محیط، شایسته

ج- شاخص‌ها و مؤلفه‌های ویژه دولت در نقش کارفرما: مؤلفه و شاخص‌های احصاء شده عبارتند از:

حفظ قدرت خرید کارکنان، توجه به رفاه کارکنان، رضایتمندی کارکنان، افزایش حقوق سالانه کارکنان، پیش‌بینی منابع مالی لازم جهت حفظ قدرت خرید کارکنان، تمرکز زدایی، حفظ و نگاهداشت نیروی انسانی متخصص مورد نیاز، نظارت و کنترل.

د- شاخص‌ها و مؤلفه‌های ویژه دولت در نقش حافظ منافع ملی: این دسته از شاخص‌ها عبارتند از: تأمین حداقل معیشت برای کل آحاد جامعه؛ از جمله کارکنان؛ پرداخت‌های ترمیمی (جبرانی) نقدی و غیر نقدی که شامل حال همه اقسام جامعه یا گروهی از آنان از جمله شماری از کارکنان دولت نیز می‌شود؛ تأمین اجتماعی (شامل رفع فقر، تغذیه، بهداشت، مسکن و ...); هماهنگی میزان پرداخت میان بخش عمومی و خصوصی؛ ارجحیت منافع و مصالح ملی بر مصالح دولت در نقش کارفرما

شاخص‌ها و مؤلفه‌هایی که حداقل در پنج حوزه مطالعاتی به صورت مستقیم به آنها اشاره گردید، به عنوان اصول و مبانی (بایدها و نبایدها) احصاء و جهت طراحی و اجرای نظام بکار گرفته شده است.

روشن است که «اصول و مبانی» یا به تعبیری «بایدها و نبایدها» چارچوب نظام پرداخت را شکل می‌دهد.

نظام پرداخت و عوامل جبران خدمت

همانگونه که گفته شد اصول و مبانی، چارچوب و چشم‌اندازهای طراحی و اجرای نظام را مشخص می‌سازد، به همین دلیل چگونگی بازتاب اصول و مبانی در طراحی نظام پرداخت، به اختصار در پی خواهد آمد.

شدن سوق خواهد داد، از همین روی در گام نخست از میان پنج نظام پرداخت معمول در جهان، «نظام امتیازی فرد و شغل» گزینده شد، تا بر پایه آن همان قدر که به «شغل» بها داده می‌شود به «شاغل» نیز بها داده شود.

ب - حفظ قدرت خرید و توجه به رفاه کارکنان: حفظ قدرت خرید و توجه به رفاه کارکنان دولت نیز در زمرة نخستین اولویت‌ها در اصول و مبانی طراحی نظام پرداخت قرار گرفت. از این روی یکی دیگر از دلایل انتخاب «نظام امتیازی فرد و شغل» آن است که چون میزان پرداخت حقوق از حاصل ضرب مجموع امتیازات فردی و شغلی هر یک از شاغلین در ضریب ریالی هر امتیاز بدست می‌آید، در این صورت ساده‌ترین راه حفظ قدرت خرید و سطح رفاه کارکنان دولت (در هو مقطع) افزایش ضریب ریالی معادل میزان تورم اعلام شده (در همان مقطع) از سوی مراجع ذیصلاح (از جمله بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران ...)، برای تمامی شاغلین دولت خواهد بود.

ج - تشریح نظام پرداخت: به طور کلی و به منظور رعایت اصل عدالت در پرداخت، نظام پرداخت به دو قسمت «مستمر» و «غیر مستمر» تقسیم شده است.

۱ - پرداخت‌های مستمر:

پرداخت‌های مستمر به آن بخش از پرداخت اطلاق می‌شود که در شرایط عدم تغییر وضعیت شغل یا شاغل به صورت مستمر به کارکنان پرداخت شود.
پرداخت‌های مستمر خود به دو قسمت تقسیم می‌شوند:

۱- الف - حقوق مستمر: که از حاصل ضرب جمع امتیاز فردی و شغلی هر یک از کارکنان در ضریب ریالی هر امتیاز بدست می‌آید و به دو شکل می‌باشد:

* حقوق فردی: از جمع امتیازات مربوط به مدرک تحصیلی، آموزش و سابقه خدمت (شامل سالهای خدمت و تجربه) بدست می‌آید.

* حقوق شغلی: از جمع امتیازات مربوط به ویژگی‌های شغلی، تلاش، و کوشش، مورد نیاز

شاغل (مسؤولیت ترسیم خط مشی‌ها و روش‌ها، اسناد و گزارش‌ها، تماس و ارتباط، سرپرستی، مسؤولیت مالی، حفظ و نگهداری دارایی‌های جاری، اختیار و مسؤولیت ماشین آلات و تجهیزات، و تأسیسات و موارد حفاظتی ایمنی و سلامت دیگران) بدست می‌آید.

۱- ب - فوق العاده‌های مستمر: اینگونه فوق العاده‌ها (فوق العاده مستمر) خود نیز به دو

بخش تقسیم می‌شوند:

* پرداخت فوق العاده‌های ویژگی (حساسیت) سازمانی: این فوق العاده‌ها باز می‌گردد به ویژگی‌ها یا حساسیت‌های سازمانی که لزوماً به همه افراد یا کارکنان کشور پرداخت نمی‌شود، بلکه به تمامی کارکنان سازمان‌هایی با ویژگی و حساسیت‌های خاص پرداخت می‌شود مانند پرداخت ویژه به کارکنان وزارت اطلاعات، نیروی انتظامی و یا ...

* پرداخت فوق العاده ویژگی‌های جغرافیایی: این نوع پرداخت صرفاً بابت ویژگی‌های جغرافیایی پرداخت شده و به دو بخش تقسیم می‌شود: فوق العاده محرومیت از تسهیلات زندگی و فوق العاده جغرافیایی مانند بدی آب و هوا و ...

۲- پرداخت‌های غیر مستمر:

پرداخت‌های غیر مستمر به آن دسته از پرداخت‌ها اطلاق می‌شود که همیشگی نبوده با تغییر شرایط؛ تعديل، تغییر و یا کلأ حذف می‌شود. این پرداخت‌ها نیز خود به دو دسته تقسیم می‌شوند:

۲- الف - پرداخت بابت جذب نیروی انسانی: پرداخت بابت جذب نیروی انسانی نیز خود به دو گروه تقسیم می‌شود:

* فوق العاده جذب مشاغل خاص: این فوق العاده‌ها صرفاً تا زمانی که تخصص مربوطه در بازار کار کمیاب باشد به شاغلین آن حرفه پرداخت شده و پس از ایجاد تعادل در بازار عرضه و تقاضا، پرداخت آن متوقف می‌شود.

* فوق العاده جذب محل خدمت جغرافیایی خاص: این فوق العاده صرفاً به شاغلینی پرداخت می‌شود که در مناطق جغرافیایی خاص مورد نظر وزارت توانه یا سازمان متابع بوده، تقاضا باء، عزمت به آن نقاط وحدت نداشته با انسداد کم باشد. در واقعه پرداخت این فوق العاده به

حاضر به عزیمت، کار و اقامت در آن نواحی است، صورت می‌گیرد، لازم به توجه است که این فوق العاده، علاوه بر فوق العاده مستمر خدمت باست محرومیت از تسهیلات زندگی یا بدی آب و هوا پرداخت می‌شود.

۲- ب - پرداخت‌های مبتنی بر ارزیابی عملکرد: نظام طراحی شده «انسان مدار» بوده، شاغل را نیز مورد توجه و ارزیابی قرار می‌دهد. طبیعی است که هر انسانی با توجه به خصوصیات فردی مانند فرهنگ، خانواده، توانایی‌های فردی، علاقه به سازمان متبع و بسیاری عوامل دیگر می‌تواند از شاغل مشابه خود در همان واحد یا دستگاه، ... عملکردی متفاوت داشته باشد، اصل رعایت عدالت نیز ایجاب می‌کند که دو کارمند همتراز و هم شغل - حتی در یک واحد سازمانی - که عملکردهای متفاوت دارند، از دریافت‌های متفاوت بهره‌مند شوند. از این رو بخشی از پرداخت‌های غیر مستمر به ارزیابی عملکرد کارکنان اختصاص یافته است. پرداخت‌های مبتنی بر ارزیابی عملکرد خود به سه دسته تقسیم می‌شوند:

* فوق العاده کار اضافه (اضافه کار): در واقع میزان پرداخت این فوق العاده در صورتی انجام می‌شود که شاغل عملکردی (ساعت کاری) بیش از میزان مقرر قانونی داشته باشد.

* کارانه: فوق العاده کارانه در شرایطی پرداخت می‌شود که کمیت کار شاغل در زمان مقرر قانونی بیش از استاندارد کمی تعیین شده برای همان زمان معین باشد.

* بهره‌وری: فوق العاده بهره‌وری در شرایطی پرداخت می‌شود که کیفیت کار یا خدمت شاغل بیشتر و بالاتر از استاندارد کیفی تعیین شده باشد.

با توجه به آنچه آمد باید اشاره کرد که «پرداخت‌های غیر مستمر» بخشی از حقوق است که تحت نظر مدیریت‌ها پرداخت می‌شود، اما پرداخت‌های مستمر بایستی در مدیریت متمرکزی هماهنگ شده، ابلاغ و پرداخت شود.

۳- پرداخت‌های ترمیمی:

پرداخت‌های ترمیمی به آن بخش از پرداخت اطلاق می‌شود که دولت در لباس حافظ منافع ملی به همه اقسام از جمله کارکنان دولت اختصاص می‌دهد، در واقع این نوع پرداخت‌ها چاچگزین خلاء ناشی، از کمیود تسهیلات خدمات تأمین اجتماعی و ... به منظور

دیده شده، خود به دو قسمت تقسیم می‌شود:

- ۳- الف - کمک هزینه‌های نقدی و غیرنقدی: شامل کمک هزینه‌های عائله‌مندی، مسکن، رفت و آمد، بهداشت، درمان و کمک‌های غیر نقدی دیگری چون کالا برگ و غیره می‌شود.
- ۳- ب - ویژگی‌های برجسته فردی: ویژگی‌های استثنایی، ممتاز و برجسته‌ای در برخی افراد وجود دارد که آنان را نسبت به دیگران متمایز می‌سازد، این ویژگی‌ها موجب کسب حیثیت برای دارندگان آن و سازمان متبع، در سطح ملی و بین‌المللی شده، برگشت‌ناپذیر می‌باشد؛ مانند ایثار در راه کیان نظام جمهوری اسلامی ایران، انجام مطالعات و تحقیقات علمی و انتشار یافته‌های آن در سطوح ملی و بین‌المللی، شرکت در سمینارها و کنفرانس‌های بین‌المللی، ارائه مقالات تخصصی، دریافت نشان‌های مختلف لیاقت، شایستگی و خدمات کشوری و بین‌المللی، ثبت رسمی اختراوات، اکتشافات، ابتكارات و ابداعات در سطح ملی و بین‌المللی و بالاخره احراز مقام کارمند یا مدیر نمونه در سطح ملی و دریافت لوح تقدیر و جوایز ملی می‌باشد.

ارزش‌گذاری عوامل جبران خدمت

آخرین مرحله از طراحی، ارزش‌گذاری عوامل می‌باشد، بدین معنی که ابتدا نسبت بین عامل اصلی مهارت‌ها (فردی) و مجموع عوامل شغلی (مسوولیت‌ها، ویژگی‌های شغلی، کوشش‌ها و تلاش‌ها و شرایط محیط کار) تعیین شده و سپس درصد هر یک از عوامل اصلی شغل نسبت به یکدیگر مشخص می‌گردد. پس از این مرحله اهمیت هر یک از عوامل فرعی در چارچوب عامل اصلی مورد بررسی قرار گرفته و درصد اهمیت هر یک نسبت به دیگری و در مجموع تعیین می‌شود.

گفتنی است پس از طراحی نظام حقوق، نظام طراحی شده با بیش از یک سوم از مشاغل شناخته شده کشور آزمایش (تست) شد و کاملاً جواب مثبت دریافت گردید.

مرحله پنجم - محاسبات مالی تعیین ضریب حقوق

پنجمین مرحله از روش طراحی نظام حقوق و مزايا اختصاص به «محاسبات مالی» دارد، چراکه به منظور جلوگیری از روند نزولی درآمدهای واقعی و قدرت خرید کارکنان دولت - که از یافته‌های مطالعات اقتصادی به دست آمده است - لازم است اهداف یا پیش فرض‌هایی مورد نظر قرار گیرد و مشخص شود بر مبنای صلاح دیدهای مستکی بر امکانات موجود و بررسی‌های اقتصادی چه اهدافی برای بالا بردن قدرت خرید کارکنان دولت انتخاب شود و برای نیل به این اهداف، درآمدهای کارکنان دولت تا چه حدی افزایش یابد.

از آنجاکه نظام طراحی شده از نوع «نظام امتیازی فرد و شغل» بوده، هر افزایشی در میزان پرداخت لزوماً با افزایش ضریب ریالی ممکن می‌شود، در این مرحله، افزایش مورد نیاز برای حفظ قدرت خرید کارکنان دولت بر اساس هدف‌های معین متصور مختلف اندازه‌گیری خواهد شد.

گفتنی است که میانگین درآمد واقعی ماهانه کارکنان دولت، بر اساس قیمت‌های ثابت (تورم زدایی شده) سال ۱۳۶۹ (سال پایه اعلام شده از سوی بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران) روشن می‌سازد که درآمدهای کارکنان دولت از سال ۱۳۵۶ تا سال ۱۳۵۸ افزایش و پس از آن، تا سال ۱۳۶۸ یکسره سیری نزولی داشته است. پس از سال ۱۳۶۸ درآمد واقعی کارکنان دولت، تا سال ۱۳۷۰ افزایش یافته و سپس تا سال ۱۳۷۴ کاهش یافته و پس از آن، با اندک افزایش تقریباً در همان سطح قبلی ثابت مانده است.

با توجه به آنچه آمد، به منظور افزایش حقوق و مزايا کارکنان دولت می‌توان پنج سناریو را در پنج زمینه یا مقطع مورد توجه و ارزیابی قرار داد تا برپایه داده‌های حاصل از بررسی پنج سناریوی یاد شده، مناسب‌ترین راه برای افزایش سطح حقوق کارکنان در سال ۱۳۷۹ انتخاب شود.

* سناریوی اول: می‌تواند اولین و ساده‌ترین باشد، به این معنی که دولت درآمد واقعی، (قدرت

اهداف، باید تخمینی از تورم سال ۱۳۷۹ ارائه شود و سپس میانگین درآمد جاری کارکنان دولت در سال ۱۳۷۸ را، با توجه به نرخ تورم و شاخص قیمت‌ها افزایش داده شود. از آنجاکه برای سال ۱۳۷۹ حداقل نرخ تورم تخمین زده شده از سوی اقتصاد دانان و مسوولین امر ۲۰ درصد، وعده داده شده است، چنانچه روند پرداخت حقوق‌ها بر مبنای سطح تحصیلات در دوره ده ساله (۱۳۶۷-۷۶) در نظر گرفته شود و با فرض اینکه ساختار به اضافه سابقه متوسط کار در سال‌های آتی همانند دوره ده ساله حفظ شود، در این صورت درآمد کارکنان دولت برای تحقق سناریوی اول به شکلی که در جدول شماره ۱ آمده است خواهد بود:

جدول شماره ۱ - درآمد ماهانه پیشنهادی دولت بر اساس سطوح مختلف تحصیلات برای سناریوی اول (ارقام به ریال)

سال	زیردیبلم	دیبلم	فوق دیبلم	لیسانس	فوق لیسانس	دکتری
۱۳۷۹	۴۸۱/۸۲۱	۶۱۰/۸۸۰	۷۷۲/۷۷۱	۹۸۹/۴۵۴	۱/۳۱۶/۴۰۴	۱/۴۰۹/۳۲۷

* سناریوی دوم: مبتنی بر بازگرداندن قدرت خرید کارکنان دولت به سطح درآمدهای سال ۱۳۵۶ - که می‌تواند یکی از هدف‌های افزایش حقوق کارکنان دولت باشد - در این صورت درآمد کارکنان دولت بر پایه سطوح تحصیلات، به شرحی که در جدول شماره ۲ منعکس شده است خواهد بود:

جدول شماره ۲ - درآمد ماهانه پیشنهادی دولت براساس سطوح مختلف تحصیلات برای سناریوی دوم (ارقام به ریال)

سال	زیردیبلم	دیبلم	فوق دیبلم	لیسانس	فوق لیسانس	دکتری
۱۳۷۹	۹۸۱/۷۴۸	۱/۲۴۴/۷۱۶	۱/۴۷۲/۶۲۲	۲/۰۱۶/۰۹۰	۲/۶۸۲/۲۲۷	۲/۸۷۱/۶۱۳

* سناریوی سوم: ممکن است یکی از هدف‌های افزایش درآمد کارکنان دولت دستیابی به طبق آنچه در تابعه اتفاق می‌افتد، این است که در این صورت درآمد کارکنان دولت به سطح درآمدهای سال ۱۳۸۸ برسد.

درآمد کارکنان بر پایه سطح تحصیلات آنان به قراری که در جدول شماره ۳ منعکس شده است خواهد بود.

جدول شماره ۳ - درآمد ماهانه پیشنهادی دولت بر اساس سطوح مختلف تحصیلات برای سناریوی سوم (ارقام به ریال)

سال	زیردیبلم	دیبلم	فوق دیبلم	لیسانس	فوق لیسانس	دکتری
۱۳۷۹	۱/۲۵۷/۳۳۱	۱/۵۹۴/۱۱۶	۱/۸۸۵/۹۹۶	۲/۵۸۲/۰۲۰	۳/۴۳۵/۲۰۸	۲/۶۷۷/۶۹۳

* سناریوی چهارم: یکی دیگر از هدف‌های دولت می‌تواند رساندن قدرت خرید (سطح درآمد واقعی) کارکنان دولت به سطح سال اول اجرای «نظام هماهنگ پرداخت» یعنی سال ۱۳۷۰ باشد، در این صورت درآمد ماهانه پیشنهادی برای سطوح مختلف تحصیلات در سال ۱۳۷۹، به قراری که در جدول شماره ۱۴ منعکس است خواهد بود.

* سناریوی پنجم: ممکن است هدف دولت ارتقای سطح زندگی کارکنان دولت به سطح زندگی خانوارهای شهری باشد. بدین منظور لازم است ابتدا درآمدهای خانوارهای دولتی محاسبه شود؛ که تا به حال نشده است، با این حال می‌توان با بهره‌گیری از ساز و کار (مکانیزم)‌های دیگری به این مهم دست یافت، ساز و کارهای بدست آوردن تقریبی درآمد خانوار دولتی به قراری است که در پی خواهد آمد.

جدول شماره ۴ - درآمد ماهانه پیشنهادی دولت براساس سطوح مختلف تحصیلات برای سناریوی چهارم (ارقام به ریال)

سال	زیردیبلم	دیبلم	فوق دیبلم	لیسانس	فوق لیسانس	دکتری
۱۳۷۹	۵۶۶/۴۵۱	۷۱۸/۱۷۹	۸۴۹/۶۷۶	۱/۱۶۳/۲۴۸	۱/۵۴۷/۶۲۵	۱/۶۵۶/۸۷۰

تعداد افراد دارای درآمد در خانوارهای دولتی: برپایه ارقام منتشره از سوی بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران طی سال‌های ۱۳۶۳-۷۶، میانگین تعداد افراد دارای درآمد خانوارهای شهری ۱/۲۵ نفر بوده است، با این پیش فرض که ۲۵٪ افراد دارای درآمد در خانوارهای دولتی زنان هستند، در این صورت می‌توان چنین تصور نمود که درآمد ماهانه یا سالانه یک خانوار دولتی ۱/۲۵ برابر میانگین حقوق فرد شاغل در بخش دولت خواهد بود.

پرداخت‌های جنبی: نیک می‌دانیم دریافت‌های کارکنان به حقوق ماهانه خلاصه نمی‌شود و پرداختی‌های مختلف دیگری در کنار حقوق به کارکنان تعلق می‌گیرد، به طوری که متوجه دریافتی واقعی بخش دولتی ۱/۲ برابر حقوق ماهانه آنان می‌باشد.

با توجه به آنچه آمد می‌تواند چنین در نظر گرفت که در آمد ماهانه یا سالانه یک خانوار دولتی، $1/8$ برابر $(1/2 \times 1/25) = 1/8$ درآمد سالانه یا ماهانه فرد شاغل دولتی خواهد بود. با انتخاب چنین پیش‌گزینده‌های می‌توان چنین بیان داشت؛ گرچه خانوارهای دولتی عضوی از خانوارهای کل کشور می‌باشند، اما میانگین درآمدهای خانوارهای شهری اختلاف زیادی با خانوارهای دولتی دارد. جالب است که شکاف میان درآمد خانوارهای شهری و دولتی از سال ۱۳۶۱ به بعد یعنی زمانی که درآمد کارکنان دولت به طور سالانه افزایش نیافته، ایجاد شده است و در دهه ۱۳۷۰ افزایش یافته است؛ به طوری که درآمد ماهانه خانوارهای دولتی $۸۳/۳۳۳$ ریال سال ۱۳۶۹ (سال پایه)، یعنی حدود $۳۷۵,۰۰۰$ ریال جاری تفاوت داشته‌اند. با توجه به آنچه آمد، درآمد ماهانه پیشنهادی کارکنان دولت برای سطوح مختلف تحصیلی جهت همترازی و مشابهت با درآمدهای خانوارهای شهری در سال ۱۳۷۹، به قراری که در جدول شماره ۵ منعکس است خواهد بود.

جدول شماره ۵ - درآمد ماهانه پیشنهادی دولت بر اساس سطوح مختلف تحصیلات برای سناریوی اول (ارقام به ریال)

سال	زیردیبلم	دیبلم	فوق دیبلم	لیسانس	فوق لیسانس	دکتری
۱۳۷۹	۸۱۹/۰۹۵	۱۰۳۸/۴۹۶	۱/۲۴۸/۶۴۲	۲/۶۸۲/۰۷۱	۲/۲۳۷/۸۸۶	۲/۳۹۵/۸۵۵

دَهْك‌های درآمدی

درآمدهای پیشنهادی در پنج سناریوی یاد شده را می‌توان با دهک‌های درآمدی مقایسه کرد. خلاصه‌ای از درآمدهای پیشنهادی و تشخیص قرار گرفتن آنها در دهک‌های درآمدی در جدول‌های شماره ۶ و ۷ منعکس شده است.

محاسبه بار مالی دولت

روشن است که انتخاب هر یک از سناریو (هدف)‌های پنج گانه بار مالی متفاوتی بر دوش دولت قرار خواهد داد. افزایش بار مالی دولت نسبت به سایر ارقام بودجه در سال ۱۳۷۹، در جدول شماره ۸ منعکس شده است.

مطابق دو آمد سالانه حاصلواره های دو آمدی بر اساس سطح مختلف تمهیلات در سفارت یونانی مستقر بروای سال ۱۳۷۹ (هزار قدم به بربلا)

نرودیلم	دیلم	تشریص دهک	فوق دیدیلم	تشریص دهک	لیسانس	تشریص دهک	فوق دیدیلم	تشریص دهک	دکتری دهک	تشخیص دهک
اول	دوم و سوم	چهارم و پنجم	۱۳۰۹۱۵۸۴۰	۱۰۱۹۶۸۴۰	۱۷۸۱۱۰۱۷۲	۱۳۵۹۵۱۱۲	۱۷۸۱۱۰۱۷۲	۱۳۵۸۷۸۷۸۵	مشترک دهم	
دوم	پنجم و ششم	۲۲۶۰۴۸۸۷	۱۷۵۷۱۴۵۴	۲۲۶۰۴۸۸۷	۳۵۲۷۱۶۵۲۰	۶۸۷۰۰۸۱۵	۳۵۲۷۱۶۵۲۰	۵۱۸۶۱۰۳۴	نهم و دهم	
سوم	چهارم و پنجم	۲۲۶۹۱۶۵۸	۲۲۵۳۱۹۵۸۱	۲۲۶۹۱۶۵۸۱	۴۵۴۷۵۴۳۲۰	۵۱۸۳۳۷۴۴	۴۵۴۷۵۴۳۲۰	۵۱۸۳۳۷۴۴	نهم و دهم	
چهارم	پنجم و ششم	۲۷۵۹۴۰۸۸	۲۷۵۹۴۰۸۸	۲۷۵۹۴۰۸۸	۳۳۶۷۹۷۲۷	۶۸۷۰۰۸۱۵	۳۳۶۷۹۷۲۷	۶۸۷۰۰۸۱۵	نهم و دهم	
پنجم	چهارم و پنجم	۱۰۱۹۶۱۱۸	۱۴۷۴۳۷۱۰	۱۰۱۹۶۱۱۸	۲۲۱۱۵۷۴	۱۸۶۹۳۹۲۸۱	۲۲۱۱۵۷۴	۱۸۶۹۳۹۲۸۱	نهم و دهم	
ششم و هشتم	چهارم و پنجم	۱۲۹۷۷۲۲۲	۱۲۹۷۷۲۲۲	۱۲۹۷۷۲۲۲	۱۰۰۳۸۴۵۴۴	۳۷۸۱۵۷۸۵۰	۱۰۰۳۸۴۵۴۴	۳۷۸۱۵۷۸۵۰	نهم و دهم	
هشتم و نهم	چهارم و پنجم	۱۰۱۹۶۱۱۸	۱۰۱۹۶۱۱۸	۱۰۱۹۶۱۱۸	۴۰۰۲۱۱۹۴۸۱	۴۰۰۲۱۱۹۴۸۱	۴۰۰۲۱۱۹۴۸۱	۴۰۰۲۱۱۹۴۸۱	نهم و دهم	
دهم	پنجم و ششم	۱۷۸۱۱۰۱۷۲	۱۷۸۱۱۰۱۷۲	۱۷۸۱۱۰۱۷۲	۱۳۵۹۵۱۱۲	۱۳۵۹۵۱۱۲	۱۳۵۹۵۱۱۲	۱۳۵۹۵۱۱۲	نهم و دهم	

محلول شماره ۷ - مقادیس مانند گل در آبد سلاسله خانواده های دوپی در ساریو های مستخلف بروی سال ۱۳۵۷ (ارقام بد ریال)

جدول شماره ۸ - محاسبه بار مالی دولت

سناریوی پنجم	سناریوی چهارم	سناریوی سوم	سناریوی دوم	شرح
۷۰	۱۷/۵	۱۶۰	۱۰۳	افزایش حقوق و مزايا ^۱ نسبت به سناریوی اول در سال ۱۳۷۹ (درصد)
۳۲/۷۳۴	۲۲/۵۳۷	۵۰/۲۴۸	۳۹/۳۲۲	بار مالی دولت به ازای سناریوهای مختلف (میلیارد ریال)
۱۳/۴۷۸	۳/۳۸۲	۳۰/۹۲۲	۱۹/۹۷۹	افزایش هزینه‌های دولت در سال ۱۳۷۹ در مقایسه با سناریوی اول (میلیارد ریال)

چگونگی تأمین بار مالی دولت

پس از تعیین بار مالی دولت برای تحقق سناریوهای مختلف افزایش درآمد کارکنان دولت، این سوال مطرح می‌شود که این افزایش هزینه به چه ترتیبی تأمین می‌شود تا تبعات احتمالی منفی این افزایش به حداقل برسد.

برای ارائه شمایی کلی از میزان بار مالی دولت و سنجش امکان تأمین آن، جدول شماره ۹ محاسبه شده است. این جدول افزایش بار مالی دولت در سناریوهای مختلف - در مقایسه با سناریو اول - را نسبت به اجزاء اصلی بودجه د سال ۱۳۷۹ نمایش می‌دهد. به عنوان مثال، این جدول نشان می‌دهد که افزایش بار مالی دولت در سناریو دوم ۱۵/۸٪ بودجه عمومی، ۰/۵۹٪ درآمدهای مالیاتی، ۳۶/٪ درآمد نفتی، ۲۳/۵٪ هزینه‌ها و ۵/۵٪ کل پرداختی‌های بودجه است. به عبارت دیگر، این ارقام نشان می‌دهد که اتخاذ سناریوی دوم کل بودجه را به میزان ۵/۵٪ و یا کل هزینه‌های سال ۱۳۷۹ در بودجه را ۲۳/۵٪ افزایش می‌دهد. این جدول همچنین نمایش می‌دهد که در صورت انتخاب سناریوی دوم، افزایش

۱- درصد افزایش مورد نیاز حقوق و مزايا نسبت به سناریوی اول و بار مالی دولت با نهادهای اقتصادی شما، از ۱۰۰٪ کارکنان مشتملاً قائم نظام

جدول شماره ۹ - مقایسه افزایش بار مالی دولت با ارقام بودجه (ارقام به میلیارد ریال)

سال ۱۳۷۹	شرح
۱۲۵۹۵۲	بودجه عمومی دولت
۱۱۰۳۹۵	درآمدهای عمومی و سایر منابع
۳۳۸۲۸	درآمدهای مالیاتی
۵۴۳۴۱	درآمد نفتی
۲۴۹۹۳۵	اعتبارات عمرانی
۸۵۴۶۰	اعتبارات جاری
۸۵۳۶۰	هزینه‌ها و سایر پرداخت‌ها
۳۵۸۷۷۶	کل پرداخت‌های بودجه دولت
۱۹۹۷۹	افزایش مخارج دولت در سناریوی دوم
۳۰۹۹۲	افزایش مخارج دولت در سناریوی سوم
۳۳۸۲	افزایش مخارج دولت در سناریوی چهارم
۱۳۴۷۸	افزایش مخارج دولت در سناریوی پنجم

۳۶٪ درآمد نفت یا ۵۹٪ درآمد مالیاتی می‌تواند مخارج افزایش درآمد کارکنان دولت را پوشش دهد.

جدول شماره ۱۰ - جدول نسبت افزایش مخارج دولت در سناریوهای مختلف (در مقایسه با سناریوی اول)
به اجزا اصلی بودجه سال ۱۳۷۹

سناریوی پنجم	سناریوی چهارم	سناریوی سوم	سناریوی دوم	بودجه عمومی دولت	سایر منابع	درآمدگاهی مالیات	درآمدگاهی عمومی	نفتی	عمرانی	اعتبارات چاری	اعتبارات هزینه‌ها	کل پرداخت‌ها	بودجه پرداخت‌ها	
%۱۰/۷	%۲/۶	%۴/۰	%۱۵/۸	%۱۰/۳	%۲۳/۵	%۵۹/۰	%۱۸/۰	%۵۶	%۸۱	%۲۳/۳	%۲۳/۵	%۵/۵	سناریوی دوم	
%۲/۶	%۴/۰	%۱۲/۰	%۳۶/۳	%۹/۶	%۳۶/۲	%۹۱/۰	%۲۸/۰	%۳۶	%۱۲۷/۰	%۳۶/۲	%۳۶/۳	%۸/۶	سناریوی سوم	
%۲/۶	%۳/۰	%۶/۰	%۱۵/۸	%۰/۹	%۴/۰	%۹/۹	%۳/۰	%۴۰	%۱۳/۸	%۴/۰	%۴/۰	%۰/۹	سناریوی چهارم	
%۱۰/۷														سناریوی پنجم

به طور کلی، سریع ترین و دست یافتنی ترین راه تأمین افزایش بار مالی دولت می‌تواند افزایش حجم پول باشد. با توجه به روند رشد حجم پول و رشد نقدینگی کشور، برای سال‌های ۱۳۷۸ و ۱۳۷۹ رشد حجم پول 25% در نظر گرفته شد. در ادامه، رشد حجم پول با این فرض که سناریوهای مختلف انتخاب شوند محاسبه شد. ارقام محاسبه شده مذکور نیز در جدول شماره ۱۱ منعکس شده است.

جدول شماره ۱۱ - رشد حجم پول مورد نیاز در سال ۱۳۷۹ و افزایش انتظاری تورم بر اساس سناریوهای مختلف در مقایسه با سناریوی اول

سناریوی پنجم	سناریوی چهارم	سناریوی سوم	سناریوی دوم	افزایش رشد حجم پول
%۹/۴۷	%۲/۳۶	%۲۱/۶	%۱۴/۰	
				افزایش تورم

لازم است تورم ناشی از افزایش پول اندازه‌گیری شود. چنانچه نظریه پولی تورم پذیرفته

۱- دقیقت انتخاب رشد حجم پول که در اینجا 25% در نظر گرفته شده است چندان حائز اهمیت نیست، زیرا تنها برای محاسبه رشد حجم پول بر اساس سناریوهای مختلف، احتساب به داشت. کا. حجم سا. د. سا. ۱۳۷۹ است و گ. سنش. ن. خ. شد 25% و سا. %۳۰

شده باشد و با توجه به محاسبات اقتصاد سنجی انجام شده، افزایش تورم انتظاری در سال ۱۳۷۹ قابل پیش‌بینی خواهد بود. این پیش‌بینی در جدول شماره ۲۲ ارائه شده است، مشاهده می‌شود که سناریوی چهارم کمترین میزان تورم انتظاری (جدول ۲٪) و سناریوی سوم بیشترین میزان تورم انتظاری (حدود ۲۱٪) را خواهد داشت.

روش دیگر تأمین افزایش بار مالی دولت می‌تواند افزایش مالیات‌ها باشد، بدین ترتیب که افزایش مخارج دولت با افزایش مالیات‌ها جبران شود؛ لذا کسری بودجه پیش نخواهد آمد و تولید ملی به خاطر ضریب تکاثر مخارج دولت افزایش خواهد یافت. با توجه به جدول نمایشگر بار مالی دولت، روشی است که اگر قوار باشد از این سیاست برای تأمین افزایش بار مالی دولت استفاده شود، باید درآمدهای مالیاتی دولت برای سناریوهای دوم، سوم، چهارم و پنجم به ترتیب ۵٪، ۹٪، ۹٪ و ۴٪ افزایش یابد.

با توجه به روند درآمدهای مالیاتی، حصول درآمدهای مالیاتی مورد نیاز برای سناریوهای مختلف خصوصاً سناریوی چهارم، از طریق تغییر سیاست‌های مالیاتی و استفاده از راه‌کارهای توزیع درآمد به نحو مطلوب کاملاً امکان‌پذیر به نظر می‌رسد.

افزایش بار مالی دولت می‌تواند با کسری بودجه تأمین شود، حال منابع آن می‌تواند مختلف باشد. جدا از کسری بودجه راه‌های دیگری نیز می‌تواند برای تأمین مخارج ناشی از افزایش درآمد کارکنان دولت انتخاب شود. مثلاً با توجه به جدول شماره ۲۱ کافی است برای سناریوهای دوم، سوم، چهارم و پنجم به ترتیب ۲۳٪، ۳۶٪، ۴٪ و ۸٪ در هزینه‌های دولت صرف‌جویی شود و یا با صرف نظر کردن در هزینه‌ها و تخصیص درآمدها، به ترتیب ۵٪، ۸٪، ۰٪ و ۷٪ کل پرداخت‌های بودجه کاهش یابد و به افزایش بار مالی مورد نیاز جهت افزایش پرداخت به کارکنان دولت اختصاص یابد.

جمع‌بندی

از آنجه به صورت خلاصه و با رعایت ساده نویسی عنوان شد چنین برداشت می‌شود که چنانچه دولت بخواهد قدرت خرید را وضعیت درآمدی کارکنان خود را بهمدم بخشد می‌باید

اشاره به سناریوهای ارائه شده، چنانچه بخواهیم درآمد واقعی کارکنان در سطح سال اجرای نظام هماهنگ حقوق و مزايا حفظ شود، می‌باید حقوق و مزايا کارکنان دولت ۵/۱۷٪ افزون بر نرخ تورم سال ۱۳۷۹ افزایش یابد.

برای رساندن درآمد واقعی کارکنان دولت به درآمدهای سال ۱۳۵۶ (سناریوی دوم) لازم است حقوق و مزايا کارکنان دولت در سال ۱۳۷۹ حدود ۱۰۰ درصد افزون بر نرخ تورم سال ۱۳۷۹ افزایش یابد.

افزایش بار مالی دولت برای تأمین این تجدید نظر در حقوق و مزايا کارکنان نزدیک به ۴۷۰۰ میلیارد ریال خواهد بود.

برای ارتقای سطح درآمد واقعی کارکنان بخش دولتی به درآمدهای سال ۱۳۵۸ (سناریوی سوم) که اوج درآمد واقعی کارکنان دولت در دهه‌های اخیربوده است، لازم است حقوق و مزايا کارکنان دولت تقریباً ۱۶۰ درصد افزون بر نرخ تورم سال ۱۳۷۹ افزایش یابد.

با فرض بر اینکه درآمد خانوارهای دولتی ۱/۸ برابر درآمد فرد شاغل در بخش دولتی باشد، در نتیجه حاصل می‌شود که نابرابری میان خانوارهای شهری و دولتی از سال ۱۳۶۱ به بعد آغاز شده است و علت این نابرابری را می‌توان توقف رشد حقوق و مزايا کارکنان دولت در اوائل دهه ۶۰ و رشد تورم پنداشت. نابرابری واقعی در دهه ۷۰ افزایش یافته است. برای رساندن سطح درآمد خانوارهای دولتی به سطح درآمد خانوارهای شهری مقتضی است درآمد خانوارهای دولتی در دهه ۷۰ به طور متوسط ۱/۷ برابر شود. یعنی حقوق و مزايا کارکنان دولت می‌باید ۷۰٪ افزون بر نرخ تورم سال ۱۳۷۹ افزایش یابد.

از محاسبه درآمد خانوارهای دولتی بر اساس درآمدهای پیشنهادی در سناریوهای مختلف چنین برداشت می‌شود که میانگین درآمد خانوارهای دولتی در سناریوی اول، در دهک چهارم و پنجم؛ در سناریوی دوم، دهک هشتم و نهم، در سناریوی پنجم، در دهک هفتم و هشتم؛ در سناریوی سوم، در دهک نهم و دهم و سناریوی چهارم در دهک ششم و هفتم درآمدی قرار می‌گیرد.

حنن: به نظر من، سد که با توجه به مسائمه، درآمد سالانه خانوارهای شهری، که در دهک

ضروری است که لاقل درآمد خانوارهای دولتی بر اساس سناریوی چهارم افزایش یابد. در این حال، افزایش بار مالی دولت حدود ۳۳۸۲ میلیارد ریال خواهد بود.

مرحله ششم - اجرا

آخرین مرحله از روش‌شناسی به انعکاس «اجرای نظام» اختصاص دارد. به طور کلی سه شیوه اجرا برای این گزینه نظام‌ها متصور است؛ اجرای مرکز. اجرای نیمه مرکز و اجرای غیر مرکز، انتخاب هر یک از شیوه‌های اجرا بسته به ساختار سیاسی، اقتصادی و فرهنگی کشورها، متفاوت می‌باشد.

مهم اینکه با توجه به مطالعات در حوزه‌های هفتگانه، اجرای نظام پرداخت حقوق و مزایای کارکنان دولت، به صورت «نیمه مرکز» پیشنهاد می‌شود. بدین معنی که سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور اجرای نظام را با توجه به ملاحظات و توصیه‌هایی که در پی خواهد آمد انجام دهد.

۱- چارچوب کلی نظام پرداخت را به عنوان حوزه ستادی / سیاست‌گذار / تعیین‌کننده خط مشی‌ها، به دستگاه‌های مشمول ابلاغ کند.

۲- خود در نقش هدایت، نظارت و کنترل کننده، ضمن آموزش به مدیران و کارشناسان حوزه‌های ستادی و اجرایی در دستگاه‌های مشمول، با اعزام نماینده یا نمایندگانی به این دستگاه‌ها آنان را در امر ارزشیابی و تطبیق یاری رساند.

۳- مصراً از دولت بخواهد که اصول و مبانی حاکم بر نظام، از جمله «حفظ قدرت خرید کارکنان» را با توجه به ساز و کارهای نظام حقوق به انجام رساند، به دیگر بیان با اعلام حداقل حقوق کارکنان به صورت درصدی از حقوق یا افزایش مبلغ ثابتی بر حقوق، ممانعت به عمل آورد و به گونه‌ای این مهم انجام شود که ساختار درونی نظام پرداخت و تفاوت معنی دار امتیازات فردی و شغلی در سطوح مختلف دستخوش دگرگونی نشود.

۴- هیچ آئین‌نامه، دستورالعمل، قانون یا ماده واحدهایی چه از سوی دولت و چه از سوی محلی، شوای اسلام، قبا، از تأسیس سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی - جهت حفظ ماهیت و

- ۵- شیوه‌ای اتخاذ شود تا وابستگی بار مالی پرداخت به کارکنان دولت تا آنجاکه ممکن است از عواید حاصل از فروش نفت - که همواره در نوسان است - جدا شود.
- ۶- سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور مصراً از دولت بخواهد که با توجه به نقش دوگانه خود (در کسوت حافظ منافع عمومی و در لباس بزرگترین کارفرما) تنها برای بخش خصوصی (دیگر کارفرمایان) تعیین تکلیف نکند. به بیان دیگر دولت نمی‌باید دیگر کارفرمایان را ملزم به ارائه تسهیلات در حوزه پرداخت حقوق و مزايا بنماید، اما خود به عنوان یکی از کارفرمایان (بزرگترین) از آن استنکاف ورزد؛ مانند آنچه در نظام‌های کارگری و خاص روی داده است.
- ۷- سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور مصراً از دولت بخواهد آن بخش از پرداخت‌های جبرانی و ترمیمی را که شامل همه مزدبگیران و آحاد کشور می‌شود به عنوان بخشی از حقوق دریافتی کارکنان خود، در محاسبات مربوط به حجم پرداخت یا بار مالی کارکنان وارد نماید و با بت اینگونه پرداخت‌ها، همان انتظازی را از کارکنان داشته باشد که از اشار دیگر مشمول این نوع پرداخت‌های ترمیمی و جبرانی دارد.
- ۸- به منظور حفظ قدرت خرید کارکنان در استان‌ها و مناطق مختلف کشور، قبل از هر گونه تصمیمی میزان تورم واقعی هر یک از استان‌ها و مناطق اندازه‌گیری شده و به همان نسبت افزایش حقوق - برای کارکنان آن نواحی - صورت پذیرد.

منابع و مأخذ

- ۱- فرد. آر. دیوید (۱۳۷۹): مدیریت استراتژیک؛ ترجمه علی پارسائیان و سید محمد اعرابی، دفتر پژوهش‌های فرهنگی.
- ۲- میرسپاسی، ناصر (۱۳۷۹): مدیریت استراتژیک منابع انسانی و روابط کار؛ انتشارات میر، چاپ هجدهم.
- ۳- سعادت، اسفندیار (۱۳۷۵): مدیریت منابع انسانی؛ انتشارات سمت.
- ۴- دسلر، گری (۱۳۷۸): مبانی مدیریت منابع انسانی؛ ترجمه علم پارسائیان و

- ۵- اعرابی، سید محمد (۱۳۷۶)؛ تجزیه و تحلیل تطبیقی در مدیریت؛ دفتر پژوهش‌های فرهنگی.
- ۶- مارشال، کاترین و گرچن ب. راسمن (۱۳۷۷)؛ روش تحقیق کیفی؛ ترجمه علی پارسائیان و سید محمد اعرابی، دفتر پژوهش‌های فرهنگی.
- ۷- استرینگر، ارنست تی. (۱۳۷۸)؛ تحقیق عملی: راهنمای مجریان تغییر و تحول؛ سید محمد اعرابی و داود ایزدی، دفتر پژوهش‌های فرهنگی.
- ۸- اعرابی، سید محمد (۱۳۷۱)؛ «تحقیق: الزام بنیادی انسان کمال خواه»، فصلنامه مطالعات مدیریت؛ شماره ۵.
- ۹- اعرابی، سید محمد (۱۳۷۰)؛ «تعریف مقدماتی استراتژی»؛ جزوه درس تصمیم‌گیری و تعیین خط مشی دولتی، دانشگاه علامه طباطبائی، دانشکده مدیریت.
- ۱۰- قانون استخدام کشوری مصوب ۱۳۵۱؛ چاپ مجلس شورای ملی سابق.
- ۱۱- ابن علی، علی اکبر (۱۳۷۷)؛ مجموعه قوانین و مقررات استخدامی با آخرین اصلاحات سازمان معین ادارات.
- ۱۲- مقررات استخدامی شرکت‌های دولتی، مصوب ۵/۳/۵۲.
- ۱۳- وطني، محمد حسن (۱۳۵۳)؛ مجموعه قوانین و مقررات استخدامی.
- ۱۴- قانون نظام هماهنگ پرداخت کارکنان دولت، مصوب ۱۳۷۰.
- ۱۵- بررسی تطبیقی قانون استخدام کشوری و مقررات استخدامی شرکت‌های دولتی در زمینه حقوق و دستمزد و نظام ارزشیابی، پایان نامه تحصیلی آقای بدرالدین اورعی بزدانی، ۱۳۵۸، مرکز آموزش مدیریت دولتی.
- ۱۶- رزاقی، ناهید (۱۳۵۶)؛ بررسی تطبیقی نتایج اجرای طرح طبقه‌بندی مشاغل در سازمان برنامه و بودجه؛ پایان نامه کارشناسی ارشد، مرکز آموزش مدیریت دولتی.
- ۱۷- عبدالله سینکی، منصوره (۱۳۵۷)؛ تحقیق در مقررات استخدامی شرکت مخابرات ایران و بررسی مشکلات و ارائه پیشنهادات سازنده؛ پایان نامه کارشناسی ارشد، مک آموزش مدیریت دولتی.

- اداری و استخدامی کشور، دفتر بررسی حقوق و مزايا، ۱۳۵۶.
- ۱۹- بررسی حقوق و مزايا با توجه به هزینه زندگی، سازمان امور اداری و استخدامی کشور، دفتر بررسی حقوق و مزايا، اسفند ۱۳۵۶.
- ۲۰- نظام حقوق و دستمزد سال ۱۳۵۱، سازمان راديو تلویزیون ملی ایران.
- ۲۱- نظام حقوق و دستمزد سال ۱۳۵۶، سازمان راديو تلویزیون ملی ایران.
- ۲۲- نظام حقوق و دستمزد سال ۱۳۶۷، سازمان صدا و سیمای جمهوری اسلامی ایران.
- ۲۳- نظام حقوق و دستمزد سال ۱۳۷۷، سازمان صدا و سیمای جمهوری اسلامی ایران.
- ۲۴- کلیه مقررات، آئین نامهها، ضوابط و دستورالعمل‌های مرتبط با حقوق و مزاياى کارکنان صدا و سیمای جمهوری اسلامی ایران.
- ۲۵- مستندات برنامه سوم توسعه اقتصادي و اجتماعي و فرهنگي، ج. ۱.۱، ۱۳۷۹ - ۱۳۸۳.
- ۲۶- مصوبات مجمع تشخیص مصلحت نظام در مورد سیاست‌های کلی.

27- Risher, Howard & Gharles H. Fay (1997); *New Strategies for Public Pay*; San Francisco: Jossey - Bass Publishers, pp. 40-46.

28- Tracey, William R.; "Total Rewards Strategy"; *The Human Resource Glossary*, WWW.Silverstoneconsulting.Com\consult\projecon\compsys\totalrew.htm.

29- Bowery, Angela M.; "Motivation At Work: a key Issue in Remuneration"; WWW.Gainshare.co.nz/Motivation.html.

30- Rockmore, B. Wayne, Thomes W. Zimmerer & Ronald F. Green; "Which is the Better Explanation for the Replationship Between pay Plan Design and Performance: Life Cycle or Enviornmental Uncertainty", WWW.Sabaer.uca.edu/dosc/proceedings II/98 wds 118. txt.

31- "Job Evaluation Basic Compensation Prorams"; WWW.Silverstone Consulting.com/consult\projecon\compsys\.

consult/projecon/compsys/.

- 33- "Skill - Based pay Programs"; *WWW. Silverstone Consulting. com/consult/projecon/compsys/skilloas.htm.*
- 34- "Job Sharing pay Programs"; *WWW. Silverstone Consulting. com/consult/projecon/compsys/banding.htm.*
- 35- "Gain Sharing Pay Programs"; *WWW. Silverstone Consulting. com/consult/projecon/compsys/gainshar.htm.*
- 36- "Team-Based pay Programs"; *WWW. Silverstone Consulting. com/consult/projecon/compsys/teambasc.htm.*
- 37- "Overtime Exemptions Under The Fair Labor Standards Act"; *WWW. Silverstone Consulting. com/consult/projecon/compsys/flsa.htm.*
- 38- University of Maine System; "Professional Salary Administration: a Summary"; *WWW. CCCE. maine. edu/unpasa/app9.html.*
- 39- Myers, Michael D. (1997); "Qualitative Research in Information Systems"; *Isworld Net.*
- 40- "Introduction to the Scientific Method"; *http://teacher. nsrt. rochester. edu/pay-labs/appondixe. htm1.*
- 41- Levine, S. Joseph (1999); *Writing and Presenting Your Thesis or Dissertation*; Michigan State University.